

مقایسه فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب قبل و بعد از مزارع پرورش ماهی قزل آلا در رودخانه دوهزار تنکابن

* هادی فدوی حسینی، محمدرضا قمی، حمیدرضا جمالزاده، حمید فغانی لنگرودی،

دانیال جدیددخانی و مهدی حسن دوست

گروه شیلات و بیولوژی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن

چکیده

هدف این پژوهش مقایسه پارامترهای کیفی آب قبل از ورود و دقیقاً بعد از خروج از دو مزرعه پرورش ماهی و همین‌طور آب رودخانه در مسافت حدود ۵۰۰ متری بعد از هر مزرعه در رودخانه دو هزار تنکابن بود. پارامترهای اکسیژن محلول، pH، درجه حرارت آب، آمونیوم ($\text{NH}_4\text{-N}$)، نیتريت ($\text{NO}_2\text{-N}$)، نترات ($\text{NO}_3\text{-N}$) و فسفات ($\text{PO}_4\text{-P}$) در هر کدام از نواحی نمونه‌برداری به مدت ۱۵۰ روز در ۶ نقطه اندازه‌گیری شد. تنها پارامتر درجه حرارت آب دارای اختلاف غیرمعنی‌دار در بخش‌های ورودی و خروجی و ۵۰۰ متر پایین‌تر از کارگاه‌ها بوده است. آب خروجی مزارع اول ($۸/۷۷$ میلی‌گرم در لیتر) و دوم ($۸/۱۷$ میلی‌گرم در لیتر) دارای پائین‌ترین میزان اکسیژن محلول بودند. میزان BOD_5 تنها برای خروجی کارگاه دوم بالاترین میزان ($۴/۸۵$ میلی‌گرم در لیتر) را دارا بود و نسبت به بقیه مکان‌های نمونه‌برداری اختلاف معنی‌دار نشان دادند. آمونیوم، نیتريت، نترات و فسفات در بخش‌های مختلف دارای اختلاف معنی‌دار با هم بودند. با توجه به داده‌های به‌دست آمده، فعالیت مزارع موجود در رودخانه هنوز شرایط مناسبی را برای پرورش دهندگان ماهی قزل‌آلا می‌تواند فراهم نماید و تأثیرات سوئی را بر اکوسیستم رودخانه نگذاشته است.

واژه‌های کلیدی: تنکابن، رودخانه دوهزار، قزل‌آلای رنگین‌کمان، فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی، قبل و بعد از مزرعه پرورش قزل‌آلا

مقدمه

با افزایش رشد جمعیت، ذخایر آبیان دریایی تنها نمی‌تواند تأمین‌کننده نیاز غذایی مردم باشد و از این‌رو توسعه آبی‌پروری علاوه بر تأمین غذا، در تداوم حیات اکوسیستم‌های دریایی بسیار مؤثر است. تا قبل از سال ۱۳۴۰ هیچ فعالیتی در زمینه تولید و پرورش ماهیان سردابی در کشور گزارش نشده است. تکثیر و پرورش ماهیان سردابی در کشور در حال توسعه است و میزان تولید آنها در سال ۱۳۸۶ به بیش از ۴۶۰۰۰ تن رسیده است (۲). بنابراین افزایش تولید ماهی

منجر به افزایش پساب‌های مزارع پرورش ماهی قزل‌آلا می‌گردد که باید مورد توجه پرورش‌دهندگان و سازمان‌های صادرکننده مجوز پرورش ماهی در مسیر رودخانه‌ها قرار گیرد. در بیشتر کشورها، کیفیت آب توسط مراجع دارای صلاحیت و یا توسط پرورش‌دهندگان اندازه‌گیری می‌شود (۶ و ۹).

پساب مزارع پرورش ماهی قزل‌آلا به‌طور عمده شامل مواد جامد معلق و قابل‌ته‌نشینی و مواد مغذی شامل اشکال متنوع ترکیبات نیتروژنی و فسفری که قابلیت افزایش نیاز اکسیژنی آب را دارا هستند، می‌باشد (۱۶). آمونیاک و نیتريت مهم‌ترین پارامترهای

*مسئول مکاتبه: drhadifadavi@yahoo.com

معنی داری را بر روی پارامترهای کیفی آب رودخانه دوهزار تنکابن گذاشته‌اند.

مواد و روش‌ها

جهت مطالعه پارامترهای کیفی آب رودخانه دوهزار تنکابن، دو مزرعه تکثیر و پرورش ماهی قزل‌آلا در حاشیه رودخانه دوهزار تنکابن با فاصله ۳ کیلومتر از یکدیگر در نظر گرفته شد. مکان‌های نمونه‌برداری و سنجش خصوصیات کیفی آب رودخانه شامل ۶ مکان آب ورودی به کارگاه‌ها، آب خروجی از کارگاه‌ها و آب رودخانه در فاصله حدود ۵۰۰ متری بعد از کارگاه‌ها بوده‌اند (جدول ۱). پارامترهای اکسیژن محلول، pH، درجه حرارت آب، آمونیوم ($\text{NH}_4\text{-N}$)، نیتريت ($\text{NO}_2\text{-N}$)، نیترات ($\text{NO}_3\text{-N}$) و فسفات ($\text{PO}_4\text{-P}$) در هر کدام از نواحی نمونه‌برداری ۷ بار در ماه و به مدت ۱۵۰ روز (از ۱۰ بهمن تا ۱۰ تیر ۱۳۸۶) اندازه‌گیری شدند.

اندازه‌گیری اکسیژن محلول با استفاده از دستگاه اکسیژن‌متر دیجیتالی WalkLab از شرکت Trans Instrument با دقت ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر و اندازه‌گیری pH و درجه حرارت نیز با استفاده از دستگاه pH متر مدل 55 pH از شرکت Milwaukee با دقت ۰/۱ واحد در محل اندازه‌گیری شد. نمونه‌های آب در ظروف پلی‌اتیلنی جمع‌آوری شده و به آزمایشگاه آب منتقل می‌شدند و تا قبل از اندازه‌گیری مواد مغذی و BOD_5 در یخچال نگهداری می‌شدند. اندازه‌گیری پارامترهای آمونیوم، نیتريت، نیترات و فسفات با استفاده از تست کیت‌های Visicolor ECO شرکت Machery-Nagel به ترتیب در محدوده‌های ۰ تا ۲/۳، ۰ تا ۰/۱۵ و ۰ تا ۲۷ و ۰ تا ۵ میلی‌گرم در لیتر انجام شد. اندازه‌گیری BOD_5 تنها برای ۵ بار در طی ماه‌های

شاخص آلودگی در محیط آبی به‌شمار می‌آیند. Shepherd و Bromage (۱۹۹۲) نرخ سمیت این مواد را به ترتیب تا ۰/۰۲ و ۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر برای ماهیان قزل‌آلا گزارش کرده‌اند. بنابراین در صورت فزونی یافتن این مواد به بیش از مقادیر ذکر شده، اکوسیستم آبی با خطر افزایش آلودگی مواجه می‌گردد (۷). به ازای مصرف هر کیلوگرم غذای پلت خشک در کارگاه پرورش ماهیان قزل‌آلا، به‌طور متوسط ۲۵ تا ۵۰ گرم آمونیاک، ۲۰۰ تا ۳۰۰ گرم مواد جامد معلق و ۳۰ تا ۶۰ گرم نیترات تولید می‌شود که نیترات تولید شده قابلیت تبدیل به نیتريت که سمی است را در شرایطی داراست (۱۵).

از آنجایی که دستیابی به هر مقدار معینی از تولید ماهی قزل‌آلا در محیط‌های آبی مستلزم مصرف مواد غذایی در مراکز پرورش ماهی می‌باشد و پساب این مزارع سبب افت شدید کیفیت آب می‌گردد و در شرایطی که کارگاه‌های ایجاد شده در فواصل بسیار کوتاه و بدون هر گونه سیستم تصفیه بیولوژیکی آب‌های خروجی را به رودخانه رها می‌سازند، بنابراین لازم است آثار پساب کارگاه‌های تکثیر و پرورش ماهی بر روی کیفیت آب این رودخانه‌ها مورد مطالعه قرار گیرد (۱).

تحقیق حاضر، سعی در مطالعه و مقایسه پارامترهای کیفی آب دو مزرعه در رودخانه دوهزار تنکابن را دارد تا مشخص نماید که آب قبل از ورود و دقیقاً بعد از خروج از کارگاه‌ها به لحاظ کیفی تا چه میزان دارای اختلاف هستند. همچنین به دلیل نقش رقیق‌سازی محیط‌های آبی متلاطم و با جریان زیاد، آب رودخانه در فاصله حدود ۵۰۰ متری بعد از مزارع پرورش ماهی نیز مورد سنجش پارامترهای مذکور واقع می‌گردند تا مشخص شود که آیا تأثیرات آلاینده‌های آب حاصل از مزارع پرورش ماهی تأثیرات

می توان روند تغییرات ماهانه اکسیژن محلول در کل مکان های نمونه برداری با روند کلی تغییرات دمایی و pH را مشاهده نمود. نوسانات اکسیژن محلول در مکان های نمونه برداری این تحقیق به خوبی نشان می دهد که تنها آب خروجی کارگاه های اول (۸۷۷ میلی گرم در لیتر) و دوم (۸/۱۷ میلی گرم در لیتر) دارای پایین ترین میزان اکسیژن محلول هستند ($P < 0/05$) (جدول ۱). همچنین میزان BOD_5 تنها برای خروجی کارگاه دوم بالاترین میزان را داراست و نسبت به بقیه مکان های نمونه برداری اختلاف معنی دار نشان می دهد (جدول ۱).

مطابق جدول ۱، آمونیم (NH_4-N)، نیتريت (NO_2-N)، نترات (NO_3-N) و فسفات (PO_4-P) در بخش های مختلف اندازه گیری شده دارای اختلاف معنی دار با هم هستند ($P < 0/05$). نرخ تغییرات ماهیانه آنها در بخش های مختلف نمونه برداری نیز در شکل ۲ ارائه شده است.

اردیبهشت و خرداد براساس روش استاندارد APHA انجام شد (۵).

داده های حاصله با استفاده از نرم افزار SPSS 16 مورد تجزیه و تحلیل واقع شد و روش آماری مورد استفاده در این تحقیق، استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (One-way ANOVA) و آزمون مقایسه میانگین دانکن (Duncan) در ($P < 0/05$) بود.

نتایج

جدول ۱ خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب در ۶ مکان اندازه گیری در کل دوره ۱۵۰ روزه را نشان می دهد. بر اساس این جدول، تنها پارامتر درجه حرارت آب است که دارای اختلاف غیرمعنی دار در بخش های ورودی و خروجی و ۵۰۰ متر پایین تر از کارگاه ها بوده است ($P > 0/05$)، هر چند خروجی کارگاه دوم بالاترین میانگین حرارتی را با ۱۲/۹۹ درجه سانتی گراد نشان می دهد. بر اساس شکل ۱

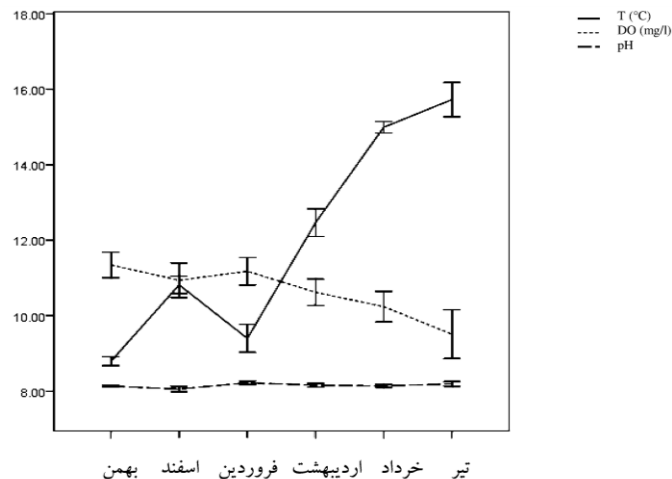
جدول ۱- میانگین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب در ۶ مکان اندازه گیری در کل دوره ۱۵۰ روزه

NO_3-N (mg/l)	PO_4-P (mg/l)	NO_2-N (mg/l)	NH_4-N (mg/l)	BOD_5 (mg/l)	pH (Range)	DO (mg/l)	(° C) T	مکان نمونه برداری
$0/53 \pm 0/2^b$	$0/35 \pm 0/3^{bc}$	$0/02 \pm 0/003^b$	$0/09 \pm 0/2^b$	$1/57 \pm 1/1^b$	۷/۴-۸/۵	$11/91 \pm 0/7^a$	$11/06 \pm 2/7^{**}$	ورودی کارگاه ۱
$0/64 \pm 0/2^b$	$0/37 \pm 0/2^{bc}$	$0/07 \pm 0/01^{ab}$	$0/10 \pm 0/08^b$	$0/05 \pm 0/1^b$	۷/۷-۸/۳	$8/77 \pm 1/19^b$	$11/40 \pm 2/7^a$	خروجی کارگاه ۱
$0/51 \pm 0/2^b$	$0/32 \pm 0/2^c$	$0/04 \pm 0/004^{ab}$	$0/07 \pm 0/1^b$	ND**	۷/۹-۸/۴	$12/06 \pm 0/6^a$	$11/23 \pm 2/7^a$	۵۰۰ متر بعد از کارگاه ۱
$0/56 \pm 0/1^b$	$0/30 \pm 0/1^c$	$0/05 \pm 0/007^{ab}$	$0/05 \pm 0/06^b$	$0/57 \pm 0/8^b$	۷/۹-۸/۵	$11/52 \pm 1/1^a$	$11/59 \pm 2/9^a$	ورودی کارگاه ۲
$1/06 \pm 0/3^a$	$0/54 \pm 0/1^a$	$0/11 \pm 0/02^a$	$0/25 \pm 0/3^a$	$4/85 \pm 3/4^a$	۷/۶-۸/۱	$8/17 \pm 0/6^c$	$12/99 \pm 2/5^a$	خروجی کارگاه ۲
$0/70 \pm 0/2^b$	$0/50 \pm 0/2^{ab}$	$0/05 \pm 0/006^{ab}$	$0/14 \pm 0/2^{ab}$	ND	۷/۹-۸/۵	$11/95 \pm 0/5^a$	$11/85 \pm 2/9^a$	۵۰۰ متر بعد از کارگاه ۲

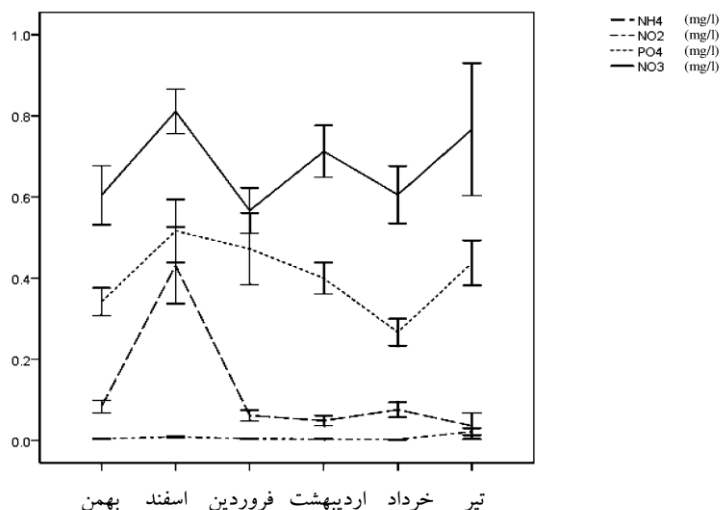
* میانگین هایی که دارای حرف مشابه در هر ستون می باشند، با هم اختلاف معنی دار ندارند ($P > 0/05$)

** ND (Not determined) = اندازه گیری نشده

شکل ۱- نرخ تغییرات ماهیانه درجه حرارت آب، اکسیژن محلول و pH در کلیه نقاط نمونه برداری (خطوط Error bar بر اساس MSE محاسبه شده است)

شکل ۲- نرخ تغییرات ماهیانه آمونیم، نیتريت، نیترات، و فسفات در کلیه نقاط نمونه برداری (خطوط Error bar بر اساس MSE محاسبه شده است)

۳ میلی گرم در لیتر کاهش می یابد. این میزان کاهش اکسیژن محلول استخرهای قزل آلا اثری منفی به شمار نمی رود، چرا که Pedersen (۱۹۸۷) و Person و همکاران (۲۰۰۳) حداقل میزان اکسیژن محلول مورد نیاز برای رشد ماهی قزل آلا را ۷ میلی گرم در لیتر عنوان نموده اند. از طرف دیگر، آب رودخانه توانسته است به دلیل داشتن تلاطم و دبی بالا، کاهش اکسیژن کارگاه های پرورش ماهی را جبران نماید و با مشاهده سطح طبیعی اکسیژن محلول آب

بحث و نتیجه گیری

آب ورودی به کارگاه ها و ۵۰۰ متر پایین تر از کارگاه ها در میزان اکسیژن محلول به لحاظ آماری با هم اختلاف معنی داری ندارند ولی در حد ۲-۳ میلی گرم در لیتر بالاتر از آب خروجی کارگاه ها هستند (جدول ۱). این موضوع همسو با نظر Shepherd و Bromage (۱۹۹۲) و تحقیقات فغانی و گلجانی (۱۳۸۷) است که ذکر کردند که در هنگام عبور جریان آب از یک کارگاه، میزان اکسیژن به ۲ تا

نیترات به ترتیب برابر ۱/۰ و ۵/۱۱ میلی گرم در لیتر گزارش شده است. همچنین بالاترین مقادیر نیتريت ($\text{NO}_2\text{-N}$)، نیترات ($\text{NO}_3\text{-N}$) و فسفات ($\text{PO}_4\text{-P}$) نیز برای خروجی کارگاه دوم مشاهده شده است (جدول ۱).

به جهت آن که نرخ مواد مغذی مذکور در آب رودخانه در ۵۰۰ متر بعد از کارگاه مقادیر کاهش یافته‌ای را نسبت به آب خروجی هر دو کارگاه نشان می‌دهد، بنابراین حجم آبی زیاد رودخانه در کاهش بار مواد مغذی مزارع مؤثر بوده است. هرچند وجود مواد مغذی در فاضلاب کارگاه‌های تکثیر و پرورش آزادماهیان از نگرانی‌های عمده مدیران زیست محیطی کیفیت آب محسوب می‌گردد (۱۱)، ولی تعداد کارگاه‌های پرورش ماهی باید به گونه‌ای تنظیم گردد تا لطمات جریان‌ناپذیری را در اثر افزایش نابهنجار مواد مغذی و در نتیجه تغییر اکوسیستم رودخانه ایجاد نکند. با توجه به وجود بیش از ۱۰ کارگاه تکثیر و پرورش قزل‌آلا در طول رودخانه دوهزار تنکابن، یافته‌های این پژوهش بیانگر متعادل بودن نرخ مواد مغذی در آب‌های بعد از کارگاه‌های پرورش ماهی و بالا بودن نسبی میزان اکسیژن محلول آب رودخانه و همین‌طور پایین بودن میزان BOD_5 آب کارگاه‌ها است که هنوز شرایط مناسبی را برای پرورش ماهیان سردابی در آن رودخانه می‌تواند فراهم آورد.

تشکر و قدردانی

از همکاری مسئولین محترم کارگاه پرورش ماهی دوهزار تنکابن (مهندس مقدم) و کارگاه شاه‌منصوری در انجام این تحقیق تشکر و قدردانی می‌گردد. این پژوهش در قالب طرح پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی تنکابن انجام شده است.

رودخانه بعد از کارگاه‌های اول (۱۲/۰۶ میلی گرم در لیتر) و دوم (۱۱/۹۵ میلی گرم در لیتر) می‌تواند نتیجه‌گیری نمود که کارگاه‌های پرورش قزل‌آلا اثر سوئی را بر اکسیژن محلول رودخانه ایجاد نمی‌کنند. بر اساس جدول ۱، میزان BOD_5 تنها برای خروجی کارگاه دوم بالاترین میزان (۴/۸۵ میلی گرم در لیتر) را داراست و نسبت به بقیه مکان‌های نمونه‌برداری اختلاف معنی‌دار نشان می‌دهد. کاظم‌زاده و همکاران (۱۳۸۱) در یک مطالعه در رودخانه هراز، نرخ تغییرات BOD_5 را حداکثر تا ۳/۹۳ میلی گرم در لیتر در خروجی یکی از کارگاه‌های پرورش قزل‌آلا اندازه‌گیری نمودند.

به ازای هر تن تولید ماهی، ۱۵۰ تا ۳۰۰ کیلوگرم مواد غذایی مصرف نشده ۲۵۰ تا ۳۰۰ کیلوگرم مدفوع به آب وارد می‌شود (۱۴). نیتريت و آمونیاک در مقادیر بالا برای حیات آبزیان سمی هستند (۱۰) و حذف ترکیبات نیتروژن و فسفره از آب کارگاه‌های پرورش آزاد ماهیان، اثر سوء آنها بر محیط‌زیست کاهش می‌دهد (۱۱). مطابق جدول ۱، آمونیوم، نیتريت، نیترات و فسفات در بخش‌های مختلف دارای اختلاف معنی‌دار با هم هستند ($P < 0/05$). سمیت آمونیاک (NH_3) وابسته به میزان آمونیوم نیتروژنی ($\text{NH}_4\text{-N}$)، pH و درجه حرارت است (۸). از آنجایی که در مقادیر pH بالای ۹ تبدیل آمونیوم ($\text{NH}_4\text{-N}$) به آمونیاک (NH_3) تسریع شده و سمیت آن افزایش می‌یابد خوشبختانه حد فوقانی pH در کارگاه‌های مورد مطالعه از ۸/۵ تجاوز ننموده است و از این بابت میزان آمونیوم نیتروژنی تا میزان ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر در خروجی کارگاه دوم که بیشترین مقدار را نشان می‌دهد، اثر سوء بر محیط پرورش به جای نمی‌گذارد. در تحقیق انجام شده توسط کاظم‌زاده و همکاران (۴) در رودخانه هراز، حداکثر میزان آمونیوم و

منابع

- ۱- اسماعیلی ساری، ع.، ۱۳۷۹. مبانی مدیریت کیفی آب در آبی‌پروری. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۲۶۰ صفحه.
- ۲- سازمان شیلات ایران، ۱۳۸۶. گزارش تولید سازمان شیلات ایران، تهران. ۲۵ صفحه.
- ۳- فغانی لنگرودی، ح.، گلیجانی مقدم، ن.، ۱۳۸۷. مقایسه میزان تولید نهائی ماهی در استخرهای متوالی کارگاه پرورش ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان. مجله شیلات، شماره چهارم، صفحات ۷۱ تا ۷۴.
- ۴- کاظم‌زاده خواجهی، الف.، اسماعیلی ساری، ع.، قاسمپوری، م.، ۱۳۸۱. ارزیابی آلودگی ناشی از کارگاه‌های پرورش ماهی قزل‌آلا در رودخانه هراز. مجله علوم و فنون دریایی ایران، شماره سوم، صفحات ۲۷ تا ۳۴.
5. APHA, 1998. Standard Methods for the Examination of water and wastewater 18th ed. American Public Health Association, Washington D.C.
6. Bergheim, A. and Brinker, A., 2003. Effluent treatment for flow through systems and European environmental regulations. *Aquaculture Engineering* 27, 61–77.
7. Boyd, C.E., 1990. Water Quality in Ponds for Aquaculture. Alabama Agricultural Experiment Station, Auburn University, Alabama. 482p.
8. Colt J., Watten, B. and Rust, M., 2009. Modeling carbon dioxide, pH, and un-ionized ammonia relationships in serial reuse systems. *Aquaculture Engineering* 30, 28-44.
9. Fernandes, T.F., Miller, K.L. and Reard, P.A., 2000. Monitoring and regulation of marine aquaculture in Europe. *Journal of Applied Ichthyology* 16, 138-143.
10. Jang J.D., Barford, J.P., Lindawati, A. and Renneberg, R., 2004. Application of biochemical oxygen demand (BOD) biosensor for optimization of biological carbon and nitrogen removal from synthetic wastewater in a sequencing batch reactor system. *Biosensors and Bioelectronics* 19, 805–812.
11. Michael Jr., J.H., 2003. Nutrients in salmon hatchery wastewater and its removal through the use of a wetland constructed to treat off-line settling pond effluent. *Aquaculture* 226, 213–225.
12. Pedersen, C.L., 1987. Energy budgets for juvenile rainbow trout at various oxygen concentrations. *Aquaculture* 62, 289-298.
13. Person J., Lacut A., Le Bayon, N., Le Roux, A. and Pichuvant, K., 2003. Effects of reputed hypoxia shocks on growth and metabolism of trout juveniles. *Aquatic Living Resource* 16, 25-34.
14. Philips, M.G. and Ross, L.G., 1985. The environmental impact of Salmonid cage culture on inland fisheries. *Journal of Fish Biology* 27, 123-137.
15. Shepherd, C.J., and Bromage, N.R., 1992. *Intensive Fish Farming*. Wiley-Blackwell. p. 416.
16. Villanueva, V.D., Queimalinos, C., Modenutti, B. and Ayala, J., 2000. Effects of fish farm effluents on periphyton of an Andean stream. *Archive of Fish Marine Research* 48, 283-294.

Comparison of physicochemical factors for inlet and outlet of trout farms in Tonekabon's Dohezar river

***H. Fadavi Hoseini, M.R. Ghomi, H.R. Jamalzadeh, H. Faghani,
D. Jadid Dokhani and M. Hasandoost**

Dept. of Fisheries and Marine Biology, Islamic Azad University, Tonekabon Branch

Abstract

The aim of the present study was to compare water quality parameters in inlet and outlet of two trout farms, and river water 500 m away from each farm in Tonekabon's Dohezar River. Dissolved oxygen, pH, water temperature, ammonium (NH₄-N), nitrite (NO₂-N), nitrate (NO₃-N) and phosphate (PO₄-P) were measured for 150 days in any mentioned sampling places. Water temperature solely showed insignificant difference in sampling places. The outflow water of farm 1 (8.77 mg/l) and farm 2 (8.17 mg/l) had the lowest dissolved oxygen. The rate of BOD₅ showed a greatest value (4.85 mg/l) for outflow of farm 2 and it had a significant difference with other sampling area. Ammonium, nitrite, nitrate and phosphate revealed a significant difference in all sampling places ($P < 0.05$). As a conclusion, trout farming with using water of Tonekabon's Dohezar river is still considered sustainable and did not impact on river's ecosystem.

Keywords: Tonekabon; Dohezar river, Rainbow trout; Physicochemical factors; Inlet and outlet of trout fish farm

* Corresponding Author; Email: drhadifadavi@yahoo.com

